

قطعاً پروردگار شما بسیار با حیا و بخشنده است، وقتی بنده دست هایش را به سوی او بلند کند، شرم می کند که آنها را خالی برگرداند.

از سلمان رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «إِنَّ رَبَّكُمْ حَيُّ كَرِيمٌ يَسْتَحِي مِنْ عَبْدِهِ إِذَا رَفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ أَنْ يُرَدَّهُمَا صَفْرًا»؛ «قطعاً پروردگار شما بسیار با حیا و بخشنده است، وقتی بنده دست هایش را به سوی او بلند کند، شرم می کند که آنها را خالی برگرداند».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداود]

این حدیث بیانگر مشروعیت بالا بردن دست ها در دعا می باشد و بر این نکته دلالت دارد که بالا بردن دست ها یکی از اسباب اجابت دعا می باشد. زیرا این وضعیت، اظهار نیاز و خواری بنده را در برابر پروردگار بی نیاز بخشنده می رساند؛ و با این عمل امید می رود که الله متعال خواسته اش را در دستانش نهاده و به او هدیه کند؛ زیرا الله متعال از بخشش و بزرگواری که دارد، شرم می کند بنده اش دست نیاز به سوی او دراز کند و آنها را خالی بازگرداند و عطا و بخششی را متوجه او نکند؛ چراکه او بسیار بخشنده و بزرگواری است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5499>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

